

MI A REMÉNYSÉGÜNK?

„Simon, Simon, íme, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, de én könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited: azért, ha majd megtérsz, er sítsd atyádfiait.” erre így válaszolt: „Uram, kész vagyok veled menni akár a börtönbe, vagy a halálba is!” Jézus azonban ezt felelte: „Mondom neked Péter: nem szólal meg a kakas ma, amíg háromszor le nem tagadod, hogy ismersz engem.” Lukács 22,31-34.

Péter három év alatt, míg Jézust követte, nagyon sokat tapasztalt, átélt. A rendkívüli találkozás a hajóban, egy sikertelen éjszaka után – Jézus csodatétele – a nagy halfogás, a vízen járt, egyedül a tanítványok közül.

Ezeket átélve talán úgy gondolta Péter, hogy elég er s vagyok, elég sokat használt már az Úr... Talán túl magabiztossá vált – de meg kell említeni egy apró gondolatot, mely olyan határozottá tette Pétert: „...*veled...*” Kész vagyok, akár a tömlőbe is menni...

A nagyérintéken történtek bebizonyították, hogy mennyire igaza volt Péternek, és mennyire nyilvánvalóvá vált az egyedüli erejének elégtelensége!

De a tagadás idején Péter elengedte az Úr kezét, úgy tett, mint amikor a vízen járt – a körülötte lev fenyeget hullámokra nézett! -- Ekkor pedig, azt latolgatta, hogy milyen eséllyel vállalhatja fel a Jézussal való ismeretségét.

Van egy ének, mely nagyon is valóságosan írja le életünket:

„Nem csak hegyek vannak életemben, hegyek között vannak völgyek is...”

Hányszor el fordul a mi életünkben is, hogy úgy érezzük, er sek vagyunk, biztosak vagyunk a dolgainkban, hiszen a múltkor is ...

És er s magabiztosságban vagyunk, és er snek, stabilnak érezzük magunkat. De Isten ígéje egy nagyon fontos dologra hívja fel a figyelmünket: „*Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!*” I.Korinthus 10.12.

Megdöbbsent , és ugyanakkor elgondolkoztató, hogy a mai, talán er snek vélt állapotom nem garancia arra, hogy megállok?

Nem lehetek biztos abban, hogy végig kitarthatok, megállhatok?

Ha Péter, Jézus egyik apostola, aki olyan sokat tapasztalt, nem tudott kitartani, akkor az én törekeny hitem, kevés tapasztalatom, hogyan adhat elegend kitartást? A Sátán er s rostájától mi óvhatna meg?

Jézus adta meg Péternek, és adja meg ma nekünk erre a választ: A saját er d, kitartásod nem elég, nem elég a tapasztalat, nem elég a sok átélt csoda, nem elég, hogy meg vagy gy z dve alkalmasságról, kitartásodról, bölcsességedr l. Ett l több kell a gy zelemhez! Egy er sebb, bölcsőbb, hatalmasabb segítsége kell a gy zelemhez! Hiába a rengeteg kísértés, hiába a rengeteg sátáni támadás, hiába a b n vonzása, nem gy zhetnek le, mert **Én könyörögtem érted!**

És ez nem egy sietve elmondott ima, nem egy betanult zsolozsma, hanem egy szeret , érz isteni szív imája, melyre az Atya nem mond nemet! Honnan tudom? Ezt mondja Jézus: majd ha túlélted a sátán rostáját, mert imádkoztam érted, akkor majd megtérsz, és er síted a te testvéreidet!

Ez azt jelenti, hogy nem csak túl éled, hanem gy ztesként, meger sítvé kerülsz ki ebb l a helyzetb l, mert a mi Megváltónk közbenjárt érted!

Tehát reménységünk, jövőnk záloga nem a mi botladozásunk, nem a mi hiányos ismeretünk, bölcsességünk, ingadozásunk, er tlenségünk, hanem Jézus Krisztus ígérete: **Én imádkoztam, imádkozom érted!**

a mi f papunk, aki a mennyei oltárnál a saját áldozata jogán áll értünk!

Ellankadtam, elestem, elbátortalanodtam, elfogyott az er m, kifogytam az ötletekb l, padlóra kerültem?

Legyen vigasztalásunk, bátorításunk az Isten ígéje:

„Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha elesem is, fölkelek, ha sötétségben lakom is, az ÚR az én világosságom.” Mikeás 7,8.